

SCHOOLTIME

МАЙБУТНЄ ЗА НАМИ

Я і ДОЗВІЛЛЯ

У цьому випуску

Музика

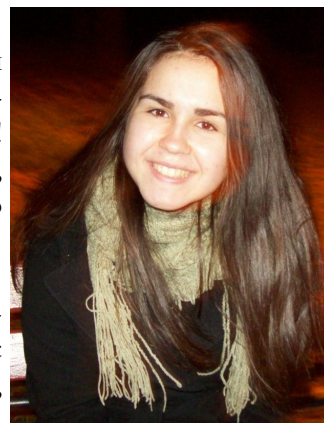
Літературна творчість

Петриківський розпис

Новітні технології

Наше дозвілля

Слово редактора

Любі читачі, у нашої редакції є для вас чудова новина – офіційно з першого березня розпочинається ВЕСНА!!! Ми майже всі чекаємо на цю пору року, адже морозна, холодна зима багато кому набридла...

Але не будемо про сумне!

У цьому номері ми хочемо поговорити із вами про те, як ви проводите своє дозвілля. Адже ви не тільки навчатесь, але й займаєтесь спортом, любите читати книжки, захоплюєтесь петриківським розписом, проводите час із новітніми гаджетами у соціальних мережах, передивляючись улюблені фільми, слухаючи музику.

Хтось упізнає себе, хтось захоче побачити щось нове, хтось захоче прочитати нову книжку.

І все це може стати вашим захопленням.

Отож, уперед!..

Петриківська квітка

Петриківський розпис - казка,
То є диво українське,
Де в віночку різнобарв'я
Кожна квіточка радіє.

О. С. Молдавська

2013 рік — Рік Дитячої творчості.

У подарунок рідній гімназії — до п'ятдесятиріччя її створення — Зразковий художній колектив «Петриківський розпис» нашої гімназії з 12 по 27 лютого 2013 року проводив виставку своїх робіт у рамках виставки дитячого малюнку «Петриківська квітка» в Національній бібліотеці України імені В. І. Вернадського.

У день відкриття виставки, на яку гуртківці представили 110 робіт, вихованці гуртка Юлія Максименко, Олена Дяченко, Єлизавета Василевська, Марія Саянина, Дар'я Пронкова разом із керівником Оленою Семенівною Молдавською провели для багаточисельних гостей майстер-клас з петриківського розпису на папері та дерев'яних виробах.

За словами Андрія Паславського (Всеукраїнська творча спілка "Літературний форум"): «Роботи гуртківців відзначаються високим рівнем виконання, майстерністю, сповнені фантазії, натхнення, демонструються вільне володіння технікою петриківського розпису та правильного уявлення традиції».

Відкриття виставки висвічувалось засобами масової інформації, зокрема таким потужним національним інформаційним агентством України «УКРІНФОРМ».

2012 року Україна подала запит до ЮНЕСКО щодо включення петриківського розпису до списку нематеріальних культурних надбань людства.

????????????????????

РОК-ОПЕРА “МОЦАРТ”

Моцарт. Оразу виникає асоціація з відомим композитором. Відома людина, про котру пам'ятають завдяки створеній музиці. Та хіба тільки через це? Він пережив багато незгод на шляху до визнання та успіху. І саме ці події і стали поштовхом до створення рок-опери «*Моцарт*».

Мало хто знайде хоч найменшу логіку в цьому словосполученні. Де рок, а де Моцарт? Однак це зовсім не так) 11-12 лютого в Києві відбулася прем'єра цієї опери. Сама ж опера базується на біографії Моцарта.

Хоча білети на цю подію й були дорогими, однак це не змогло стати на заваді мрії) Білет був куплений заздалегідь – десь за чотири місяці до події, місце на балконі. І хто там казав, що буде погано видно? Нічого подібного! Видно було просто ідеально, заважали лише голови надто високих людей, які постійно рухались. Звісно, як же тут всидиш спокійно на місці!

Не встигла я зайти в Палац Україна, як одразу потрапила на флешмоб. Молоді дівчата роздавали всім охочим листівки з двома завданнями: перше – підсвічувати залу телефоном на пісні *Vivre a en creve* (Жити до смерті), котру виконували дуєтом Моцарт та Сальєрі, друге – підняти ці ж листівки на пісні на біс (на них було написано великими літерами “*Merci*”). Я вирішила взяти участь: мені не складно, а людям приємно)

Зала була оформлена чудово. Вже тільки за те, щоб її побачити, варто було платити. Сцена підсвічувалась червоним світлом прожекторів, висіло три монітори для зручності перегляду – два по боках та один прямо. Сама ж сцена була розділена на дві частини – з лівої місце для оркестру, з правої – для хору та рок-групи. Всіма діями керував маестро Гі Сент-Онж.

Тож, нарешті всі сіли на свої місця. Пролунав третій дзвінок і концерт розпочався. Спочатку була невелика розминка оркестру. Далі – більше. Пісні виконувались в тому ж порядку, в якому вони були представлені в оригінальній опері. Першою була пісня Леопольда і Наннерль Моцарт – батька і сестри головного героя — *Penser l'impossible*. Згодом на сцені з'являлись інші актори. Вольфганг вийшов досить пафо-

сно, але це було частиною його гри. Звісно, адже всі його чекали! Першою його піснею була *Le Trublion*, де, зображуючи імітацію соло на гітарі під час програшу, було видно, що співає він наживо. В нього збілось дихання від надмірного руху. Та лише одна його доброзичливо-вибачлива посмішка виправила ситуацію.

Після закінчення першого акту всі з нетерпінням чекали на головного антипода вечора – Сальєрі. Саме його пісні з цієї опери і стали найкращими та удостоїлись премій. Тож коли він з'явився – залунали надзвичайно гучні оплески!

Передостанньою мала бути пісня для флешмобу. Звісно, ми – українці, а не французи, тож не всі знали коли ця пісня мала бути) На щастя, я вже бачила цю оперу (саме оперу) по Інтернеті, тож для мене проблем не було. Більше того, я знала весь сюжет та більшу частину слів пісень) Саме тому я одна з перших розпочала даний флешмоб. І, до речі, не телефоном, а синім ліхтариком з відкриття Олімпійського стадіону. Бо хтось передбачив даний розвиток подій) З наступним етапом флешмобу теж не дуже вийшло – мало хто розумів різницю між останньою піснею, і піснею на біс)

Та загалом, концерт був чудовим, просто неперевершеним! Якби ми знаходилися не в театральному приміщенні, відчуття були б майже такі, як на рок-концерті!

Чудова музика та чудові актори!

Тамара Козак

Моєму любому і дорогому львівському чарівнику

Твоє обличчя мені миле,
Твої слова зцілюють душу.
Моє життя чорне і безсиле
Я світлими фарбами порушу.

Я впушу світло в дім химер.
І доброю стане їхня суть.
Вони не вчилися манер,
Тому і хвилювали серця муть.

Ти мій спаситель, рятівник,
Мій покровитель гарних дум.
Ти мій персональний чарівник,
Що знищить всякий душі сум.

Я поринаю в дивний сон,
Що дуже схожий на видіння.
Львів. Прекрасний його фон,
А поезії не знають тління.

Вічно смачна і добірна там кава,
Ріки нестримні красивих купи рим.

Можливо, це просто дитяча забава,
Тоді я перетворюся на цигарковий дим.

Я здимлюся з цього сон-міста,
Якщо тільки ти цього захочеш.
Я-непотрібність порваного намиста,
Коли ти слова розради не шепочеш.

Мене знищує жорстокості соціум,
Бо він мене ніколи не любив.
Ти мій коханий і жаданий опіум,
Що всяку прикрість у словах убив.
Я хочу бути твоїм вином.
Щоб ти пив мене і п'янів.
Я хочу бути твоїм сном,
Щоб ти мене собою зігрів.

Я занадто багато в житті хочу,
Ти мій любий казковий ідеал
Я часто голову тобі морочу,
Ти серед чуми моєї карнавал.

Катерина Хованська

ЩО МЕНЕ НАДИХАЄ?

Що таке щастя? Кажуть, що щастя – не слава і не гроші, що щастя – це друзі хороші. Я цілком погоджуюся з цим твердженням. Та для мене найбільшим щастям є співдружність з рідним словом. Бо саме словом можна передати все найсокровенніше, що є на душі.

Немає людей без таланту, є люди, які просто не відкрили його. Я відкрила свій талант давно, але вирішила серйозно писати вірші тільки в цьому році, бо зрозуміла, що поезія – це сенс мого життя.

Недарма Бог дає людині талант, значить, потрібно його в собі розвивати. Саме це я і намагаюся робити. Раніше вірші для мене були не більше ніж просто хобі, можливість приємно провести час, але зараз я просто не уявляю свого життя без них. Коли я пишу, в мене таке відчуття, наче я перероджуюся і стаю зовсім іншою людиною, щасливою людиною, яка цілком задоволена собою і своїм існуванням.

Мене часто питають: що ж спонукає мене до творчості? Дивно, але, мабуть, все... Люди, моя країна, опатна природа і, звичайно, мова... А ще чарують душу мені незабутні спогади про найкраще місто на світі – Львів. Саме там знаходжу всепоглинаюче натхнення, і саме там я завжди думками. Також на творчість надихає мене моє особисте життя з усіма його перевагами і недоліками, життя, що розвивається в умовах тотального технічного прогресу.

Частенько я чую, що мої вірші занадто песимістичні. Але ж медаль має дві сторони, тому було б цілковитою безглуздістю заперечувати існування поганого, а тим паче, ігнорувати негативне, умисно зациклюючись виключно на позитиві.

Митці — люди доволі дивні. Немає, напевно, жодного генія, який би не мав якихось своїх особливих недоліків і дивацтв, адже саме в недоліках найчастіше приховується геніальність людини яка займається певним видом мистецтва. Тому я, як початківець, пишу про те, що здається мені актуальним і до чого лежить найбільше душа.

Катерина Хованська

СОЧИНЕНИЕ НА ТЕМУ “А ПРЕДАЛ ЛИ ГАЛИЛЕЙ?”

Предатель Галилей иль не предатель?
Как тяжело ответ дать на вопрос...
С несчастною судьбой изобретатель
всю жизнь свою отправил под откос...

“Науку предал он”, — тогда толпа роптала,
когда на площади стоял ученый муж.
Проклятием его тотчас наука стала,
грозила жизнь забрать, как-будто бедный куш...

Казалось, даже воздух замер, ожидая...
И молвил Галилей, ступивши на помост:
“Прости, Джордано. Жизнь я выбираю!”
Он ведь солгал... Иначе и не мог...

Оставшееся время тратил он на то,
чтоб записать тома своих учений.
И чтоб науки шаткое плато
не стерлось в будущем средь новых поколений.

Но до скончанья дней, во снах своих тревожных,
он видел истину, простую, словно свет:
“Предать можно себя. Науку - невозможно!”
Услышь же, церковь! Вот его ответ!

Ольга Макаренко

Я І КНИЖКИ

Я вважаю, що кожна людина повинна читати і любити книжки. Тому що, читання хороших книг — це розмова з найкращими людьми минулих часів, і притому така розмова, коли вони повідомляють нам тільки кращі свої думки.

Книги — це справжня скарбничка мудрості. Недаремно здавна люди збирали книги, створювали бібліотеки, щоб зберегти ту інформацію, яка міститься у книгах. У Львові на одному з приміщень місцевої книгозбірні зроблено напис латинською мовою: «Тут мертві живуть і німі промовляють». Бо й справді, у книгах залишаються жити думки, прагнення, мрії не лише наших сучасників, а й представників минулих поколінь.

На жаль в 11 класі не вистачає часу на читання улюблених книжок. Але я не засмучуюсь, тому що все життя попереду)))

Марія Свиридова

МОЄ ДОЗВІЛЛЯ

Що ж для мене дозвілля, спитаєте ви. Мені не складно відповісти на це запитання. У свій вільний час я спілкуюся з друзями, граю в КВН та дивлюсь серіали. Так-так саме ті фільми які ділять на короткі за часом порції, розтягують сюжет не менше ніж на 3 сезони та набирають багато акторів початківців.

Може хтось вважає, що це безцінно прожитий час, я ж не погоджуся з ним. Зараз дуже багато серіалів: про медицину, фізику, точні науки; за романами багатьох класиків; комедійні, що продовжують життя, адже 1 хвилинка сміху – це плюс 1 година життя. Нерідко можна провести паралель між серіалом та своїм життям, його частиною. Наприклад я можу винести для себе дуже

багато цінних думок і вчинків з дій своїх улюблених героїв.

Ще дивлячись серіали, можна поцупити кілька цікавих цитат чи моментів(святкування свят, сюрпризів, розіграшів).

І головне що зараз знято безліч серіалів на будь-який смак і кожен може знайти саме свій!!

Анастасія Сербіна

НАШЕ ДОЗВІЛЛЯ

Для кожної людини дозвілля відіграє значну роль, адже не можливо уявити людину яка б не мала хобі. Багато хто знаходить себе та проявляє в якійсь творчості ще з самого дитинства.

Діти – створіння унікальні, а головне творчі. Я зацікавилась як проводять свій вільний час учні нашої гімназії.

Отже, результати опитування такі:

Ольга, 15 років.

- Дозвілля відіграє важливу роль у моєму житті, адже це не тільки чудово проведений час, а й ще з користю. Особисто я займаюсь великим тенісом і беру участь у роботі гуртка "Юний журналіст. Теніс дає змогу підтримувати себе в чудовій фізичній формі та покращити здоров'я. Журналістика мене розвиває творчо, дає багато вмінь щодо праці в суспільстві та вчить правилам комунікації.

Семен, 13 років.

- З раннього дитинства я займаюсь футболом. Це не тільки спортивна гра — для мене це стиль життя. Насправді, футбол розвиває не тільки фізичний стан, але й логічне мислення, яке необхідно в навчанні.

Олександра, 14 років.

- Моє хобі – малювання. Воно стало не тільки формою проведення вільного часу, а й покликанням всього мого життя. Саме у цій сфері я хочу продовжити своє навчання та стати архітектором або дизайнером.

Наталія, 17 років.

- Заняття журналістикою дало мені змогу не тільки розширити мої знання, а також знайти вірних друзів і, мабуть, мою майбутню професію. Саме моєму хобі я завдячую розвитком і впевненістю в собі.

Гадаю, що у кожної людини має бути дозвілля, яке б допомагало їй забувати про усі проблеми і насолоджуватися своїм життям.

Наталія Бовкун

ТЕХНІЧНІ ВПОДОБАННЯ

20 століття – це час великих технологічних та наукових перемог. Ще нещодавно, якихось 50-60 років тому, звичайна сім'я могла лише мріяти про стаціонарний телефон. Сьогодні бути власником новітнього гаджету є звичною справою. Людство сміливо крокує вперед, розвивається, вдосконалюється, знаходить все нові й нові рішення для полегшення повсякденних турбот. Що ж чекає нас у майбутньому – таємниця, але можна трішки відкрити цю завісу та подивитись на проекти, які, можливо, зроблять наше життя ще простішим та комфортнішим найближчим часом.

Google Glass. Створенням та розробкою цього

гаджету займається компанія Google. Google Glass – дисплей доповненої реальності, що кріпитиметься на голові і матиме вигляд окулярів. Метою проекту Glass є створення хендс-фрі пристрою, що за функціональністю відповідатиме найсучаснішим смартфонам (відображатиме різноманітну інформацію, матиме можливість здійснювати телефонні дзвінки, відеодзвінки тощо) і керуватиметься за допомогою голосових команд, рухів головою та віртуальною клавіатурою.

Гнучкі екрани. Це може бути той вже близький випадок, коли смартфони стануть здатні забез-

печити великий екран, щоб дивитися фільми і грати в свої улюблені ігри, зберігаючи при цьому кишеньковий розмір. Екрани можуть складатися і

розвертатися, і все завдяки Organic Light-Emitting Diode (OLED) технології. Цей екран, тонкий як аркуш паперу, може у проекті майбутніх функцій смартфона бути навіть по обидва боки пристрою так, що ви можете показувати фотографії або відео своєму другові з одного боку, при використанні іншого для контролю.

Побутові прилади можуть бути ще простішими у використанні та виконувати ще більше функцій.

Пральна машина без порошку. Новому поколінню пральних машин не потрібні більше ні порошок, ні мило, ні будь-які інші засоби! Такий інноваційний процес прання, в якому не тільки дуже економно витрачається вода, але і відпадає необхідність у порошку, вперше був реалізований в продукті компанії Haier.

Робот-пилосос самостійно наведе чистоту в будинку. Його можна запрограмувати на щоденне прибирання. Він засмоктує в себе різний за розміром бруд і навіть порошинки мікроскопічного розміру, потім дезодорує повітря приміщення, щоб виключити неприємні запахи.

Настільний холодильник. Ідея холодильника, вбудованого в обідній стіл, народилася з ідеї зберігання їжі та напоїв «під рукою». Кожен день ми робимо безліч непотрібних кроків і рухів від холодильника до обіднього столу і назад. За допомогою Smart table все необхідне можна залишити на сто-

лі, прискоривши його сервіровку.

То ж майбутнє принесе нам купу цікавих речей, включаючи технологічні новинки. Розробники кожного дня дивують нас незвичайними проектами, які ще вчора здавали нереальними. Поглянемо, що чекатиме нас далі.

А ще відкрию маленьку таємницю: виявляється багато речей, про які я вам розповіла були зроблені на дозвіллі...і для нашого, більшою мірою, дозвілля.

Юлія Халаїм

SCHOOLTIME — газета гімназії № 179 м. Києва.
Заснована в лютому 2011 року. Виходить щомісяця.
Над номером працювали: Бовкун Наталія, Сербіна Анастасія, Свирідова Марія та інші.
Координатори: Драгунова Г.В., Кравчук А.В.

Адреса: 03127, м.Київ, пр. 40-річчя Жовтня, 120В
Тел.:(044) 258 42 42, e-mail: gym179@hotmail.com
Більше інформації ви можете отримати на сайті гімназії
www.kyiv179.at.ua